

מסורת הש"ס

(א) (לעיל יא: וש"נ).
(ב) שטופות יט: ג) [שס
פ"ט, ד) (לעיל יג:).
(ה) פ"ח ליתא.

הנהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

שברעות שמים שהן
ארבע שאוכל ושל
אוכל. הן שמים
המפורשות דתתן (ורקד)
הן להרע או להיטיב,
דמשמע להכא, וזל אול
להרע, אול להיטיב,
שאכלתי ושל אכלתי.
הן שמים הטפסות ממדע
סכמים דילוף מה רע
(שברעות ילף) משרבין.
מליצין (שם כ.ב.)

פירוש הרא"ש

שבוּעָה שְׁלֹא אוֹכֵל. וְלֹא
אֲמִירָה בְּחַי שְׁטֵטָה קֹא
תַּשְׁמַעַת דְּלֹאמִירִין בְּקִרְבָּן
וּבְמִנְהָה לַעֲלֵי בִּסְק"ק (דף
יג.) תַּשּׁוּם דְּשִׁטֵּה עַל
זֶה תַּשְׁשֵׁא וְלֹא שִׁין לְמִימֵר
זֶה בְּחַי שְׁטֵטָה: אִם
שְׁבוּעָה לֹא אוֹכֵל: עַד
אֲמִירָה. דְּתַשְׁמַעַת לֹא שְׁטֵטָה
מֵה שְׁלֹא אוֹכֵל כִּי הִיא מֵה
שְׁאוּלֵם כִּי יִהְיֶה בְּשִׁטֵּה וְאִף
רַבִּי מֵלֵךְ הוֹדִיעַ דְּלֹאמִירִין
בְּשִׁטֵּה מְנַלֵּל לֹא אֵלֶּה
שׁוּמֵה יֵן תַּשּׁוּם דְּשִׁטֵּה

תמיד: זה חומר שבטעות
כ' שהן ד' שטעות נעו
שטעות כתיב נקרא נדה
אבינא אבינא כ' גיר
אכל עמך וזה אמר שטו
דכין דמסרין והיא אומת
שאי אכל ואי אמר הכי
שטעה שאכל משמעה ש
שלא אכל עמך צדדי אי
תולין שלקיים דבריו הוא

רע"י

לא קמני דלהוי מוטר אלא (א) הקרבן שאוכל רבי מאיר היא ולא רבי יהודה: אימא סיפא מוטר והא סנן. באידך פירקין^(ד) לקרבן לא אוכל קרבן. אסור ומתניתין דקמני מוטר דאמר לא

[illegible]

למסור. בניחותא דמשמע ליטא אחריתא והאי
ל דלא אכילנא משמע דהאי דאמר לא אכילנא
לא להו אסור (ו) אי נמי כי אמר במתניתין
נא משמע ולא ענין אחר ושלל איכל משמע
דלא אכילנא: **ברתני'** זה חומר בשבועות מבדיל

[illegible]

ואלו מותרין פרק שני נדרים

מ' מני מתניתין ר' מאיר היא דאי רבי יהודה א שני ליה קרבן ולא שני ליה הקרבן אימא יפא לקרבן לא אוכל לך מותר ⁽⁶⁾ ורתתן קרבן לא אוכל לך רבי מאיר אוסר וא"ר בא נעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך ⁽⁷⁾ לא קשיא דלא דאמר לקרבן הא מתני' ⁽⁸⁾ שבועה לא אוכל לך הא שבועה ואוכל לך לא שבועה לא אוכל לך דלא מכלל דהא שבועה שאוכל לך דלא כילנא משמע ורמינהו ⁽⁹⁾ שבועות שתי הון ארבע שאוכל ושלא אוכל שאכלתי שלא אכלתי מדקאמר ⁽¹⁰⁾ שלא אוכל שאכלתי ושלא אכלתי מכלל שאוכל לך אכילנא משמע ⁽¹¹⁾ אמר אבי' ישאוכל שתי ששונות משמע הוי מסרבין בו לאכול ואמר כילנא אכילנא ותו שבועה שאוכל דאכילנא משמע אבל אמר לא אכילנא לא אכילנא ותו אמר שבועה שאוכל דלא אכילנא קאמר ב אישי אמר שאוכל דשבועה שאי אוכל אמר א"כ פשיטא מאי למימרא מהו דתימא יקם לישנא היא דאיתקיל ליה קמ"ל אבי אמר מעם ⁽¹²⁾ ברב אישי דלא קתני שאי וכול רב אישי נאדי מן מעם דאבי קסבר שלא אוכל נמי משמע שתי לשונות הוי מסרבין בו לאכול ואמר לא אכילנא לא כילנא ואמר נמי שבועה בין שאוכל בין שלא אוכל הדין אכילנא משמע אמר אויבא לתרוצה נמי לישנא שבועה לא אוכל שבועה דלא אכילנא קאמר ולא תנא פסקה שאוכל דאכילנא משמע ושלא אוכל לא אוכל משמע: **מתני'** זה חומר בשבועות מבגדרים וחומר בגדרים מבשבועות ⁽¹³⁾ כיצד אמר קונם וכוה שאני עושה לזכ שאני נוטל תפילין ואני מניח בגדרים אסור בשבועות ותר שאין נשבועין לעבור על המצות: ⁽¹⁴⁾ גמ'

שמע לישנא אחרינא והאי שבאית משמע לקרבן יהא אה

זה חומר בשבועות מנדריס. הא דאמרן שבועה שלא

[illegible]

ר"ן מז.

כב א מ"י פ"א מהל'
נדרים הלכה יט סמג
לאזין רמב וע"ש גר"מ:
כג ב מ"י פ"ד מהל'
שטופות הלכה כב
טוש"ע י"ד סי' רלו סעי'
יא:

כר ג מ"י שס פ"א הל'
ג סמג לאוין רלט
טוש"ע י"ד ס' רלו ספ"י
א:
ב"ד ד מ"י שס פ"ד הל'
כ טוש"ע י"ד ס' ס'
רלו ספ"י יא:
כו ה מ"י פ"ג מהלכ'
נדרס הלכ' ו וס"ה
מהל' שבוטות הלכ' יח
סמג לאוין רמז טוש"ע יח
ס' רעו ספ"ק ו וס"י רלט
ספ"ק ד:

תוספות

[illegible]

ה' ארבעה עשר: